

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הוראה במשנה - "עשה רצונו כרצונך": יהודי
צריך לעזור רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו
של הקב"ה יהי "כרצונך" של בני ישראל -
שצרכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!

ראה עמוד 9

ערב שבת קודש פ' מטות-מסעי, מבה"ח מנחם-אב
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תעו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

IN LOVING MEMORY OF MY DEAR FRIEND
Reb **Mordechai** ben Reb **Shaul** ע"ה **Staiman**
Passed away on 22 Tamuz, 5763
ת. נ. צ. ב. ה.

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

דאגתו היחידה של יהודי: מה הם מדותיו של ביהמ"ק! / בענין לימוד הל' בית הבחירה

6 זמן הגאולה

הפעולה ד"מסעי" - לצאת מהגלות צריכה להיות בכל התקופה ד"מטות" / פרשת השבוע באור הגאולה

9 "מביא גאולה לעולם" – מדור חדש!

הוראה במשנה: תפעל רצון חדש אצל הקב"ה להביא הגאולה! / גאולה ומשיח ב' השבועי במס' אבות

11 "בזכות נשים צדקניות"

ההוראה מהנהגת בנות צלפחד / תפקידן של הנשים בהבאת הגאולה

13 ניצוצות של משיח

ה"סיום" בט' באב ייערך אז בנוכחתו של משיח צדקנו / פתגמים קצרים בעניני גאולה

14 וילחום מלחמת ה' – וינצח!

"שלוש" – מאן דכר שמ'?! / שיחות בענין שלימות העם והארץ

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770

דואר אלקטרוני: yechy@netomail.bezeq int.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

אין להתחשב בדעת פוליטיקאים הקובעים את עמדתם על-פי שיקולים מדיניים; בנושאים אלו יש לשאול את חוות-דעתם של אנשי הצבא המומחים לעניני בטחון – מהי דעתם מבחינה בטחונית טהורה, מבלי לערב שיקולים מדיניים כלל!

והגע בעצמך: אדם שיש לו שאלה בקשר לטיפול ברגלו החולנית (גם כאשר אין זה חולי שיש בו סכנה) – לא יעלה על דעתו להביא שאלה זו להצבעה של 'בעלי-בתי', גם אם יהיו חכמים גדולים ביותר, אפילו 'חוזים בכוכבים'; כל מי שיש מח בקדקדו, יודע ומבין שבכל הקשור למצב הרפואי של הרגל – יש לברר אצל רופא, ובין הרופאים גופא – רופא שמתמחה בטיפול ברגל (ולא רופא שמתמחה בטיפול בראש, גם אם הוא מומחה גדול ביותר בתחומו), שיש לו אינטרס לרפא את הרגל.

ואם הדברים אמורים בנוגע ל'רגל', הרי עאכ"כ כאשר מדובר בנוגע ל'ראש', כלומר, דבר הנוגע בפיקוח-נפש ממש, ועאכ"כ בנוגע לפיקוח-נפש של שלשה מליון יהודים – בודאי ובודאי שאין מה להביא את השאלה להצבעה של פוליטיקאים שאין להם מושג בעניני בטחון, ואפילו אם יש להם מושג בעניני בטחון – הם מערבים שיקולים נוספים, שיקולים מדיניים, מפלגתיים או אפילו אישיים!... בשאלה כזו צריכים להכריע אך ורק מומחים לעניני בטחון שמביעים את דעתם מבחינה בטחונית טהורה, מבלי לערב שום שיקולים אחרים.

ג) מבחינה פוליטית, ידוע ומפורסם לכל, הרושם השלילי שקיבלו אותם פוליטיקאים בעיני הפוליטיקאים האמריקניים, אפילו אינם-יהודים, בעקבות חתימת הסכם השלום ב'קעמפ-דייויד' – כאשר הכל נוכחו באזלת-ידם ורגשי הנחיתות שלהם, בוותרם על הדברים הכי חיוניים לבטחונה של ארץ ישראל והעם הדרים עלי', בשביל 'פיסת נייר' בלבד!

כל פוליטיקאי נורמלי עמד תמה ומשתומם לנוכח הדרך בה ניהלו את המשא-ומתן באופן שהביא לווייתורים וחתימה על הסכם אומלל שכזה!

והתמיהה הכי גדולה – בעיניהם של כל הפוליטיקאים – שלאחרי שכולם נוכחו וראו בעליל את האפסיות וחוסר הערך בחתימת הסכם שלום, ועד כמה מכבד אותו הצד שכנגד – ממשיכים אותם 'פוליטיקאים מומחים' להכריז נאמנה על דבקותם באותו הסכם אומלל, שהם מצדם לא יסוגו מכל מה שהבטיחו, ויוסיפו לתת עוד ועוד, גם בנוגע ליהודה ושומרון! זה מה שמכונה אצלם 'שיקולים מדיניים'!

כאשר מנהלים מדיניות שכזו – אין כל פלא בכך שהצד שכנגד אינו חושב מלכתחילה לכבד את התחייבותו, היות והוא מודע לחולשת אותם פוליטיקאים, שבכל מקרה, ימשיכו הם מצדם לכבד את התחייבותם, כדי להראות לכל העולם כולו את גודל 'אמינותם'!...

ידוע הפתגם שאין זה 'קונץ' לרמות 'טיפש'! וכן הוא בנדון-דידן: כאשר יהודי, השייך ל'עם חכם ונבון' מחליט להתנהג כ'טפש' – אין זה 'קונץ' להערים עליו ולשטות בו!...

ובעצם, אין כאן 'הערמה' כלל, שהרי הם בעצמם יודעים שהצד שכנגד אינו מכבד את התחייבותו, ולמרות זאת, מתוך ידיעה זו נגשים לכתחילה לחתום עמהם הסכמים נוספים! (משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

דאגתו היחידה של יהודי: מה מדותיו של ביהמ"ק!

הולך לו יהודי כשהוא מהורהר או ממלמל משהו. שואל אותו הגוי: מדוע אתה מהורהר? עונה היהודי – שהוא מודאג כמה הם המדות של ביהמ"ק ● כל הגזירות בטלו כבר – דאגתו היחידה של יהודי היא: מה הם המדות של בית-המקדש! – הגלות אינה מציקה לו, משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, ולכן הוא לומד מס' מדות. אצלו מציאות הגלות מלכתחילה לא קיימת. ● ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב – עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! ● גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה ● גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה ● ג' קטעים* בענין לימוד ה' ביהב"ח – משיחות: ש"פ מטות-מסעי ה'תשל"ו, ש"פ מטו"מ ה'תש"מ וש"פ מטות ה'תשמ"א – בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

שזהו ע"ד מה שה' בזמן המן הרשע, בשעה שהגיע המן למרדכי וראה את התינוקות עוסקים בלהט במשהו, שאלם המן במה הם עוסקים, וענו לו שעוסקים בסוגיא כיצד צריך להקריב את העומר!;

– ישנו כבר ביהמ"ק, כהן ועומר, הדבר היחידי שמדאיג אותם – איך להקריב את העומר, ואודות גזירת המן כלל לא חושבים!

א. כאשר יהודי לומד ענינים אודות בית המקדש, רואה זאת אפילו הגוי – באם הוא לומד באנגלית, שהרי אפשר ללמוד זאת בכל שפה, העיקר נוגע התוכן.

עד"ז – הולך לו יהודי כשהוא מהורהר או ממלמל משהו. שואל אותו הגוי: מדוע אתה מהורהר? עונה היהודי – שהוא מודאג כמה הם המדות של ביהמ"ק.

(1) ויק"ר פכ"ח, ו.

(* לפי סדר כתיבתם להלן).

"שלום" – מאן דכר שמי'!?

[.] לאחר כל השיקולים וההיסוסים – החליטו על פירוק הישובים, החזרת השטחים ובארות-הנפט וכו' למצרים, בתמורה להסכם שלום. והתוצאות לא אחרו לבא: הפרות חוזרות ונישנות של הסכם השלום מצידה של מצרים, עד-כדי-כך, שכיום, מודים כבר כולם, שלמרות המחיר הכבד ששילמו בשביל אותו מסמך הקרוי 'הסכם שלום' – לא השיגו ולא כלום!

'שלום' – מאן דכר שמי'!?

ואפילו מה שטוענים שהרויחו מצב של 'אי-לוחמה' – אין צורך להעמיד עשרות-אלפי חיילים שישמרו על הגבול – הרי [נוסף לכך שהמחיר הכבד ששילמו היה על שלום ולא על מצב אי-לוחמה, דבר שלכל-הדעות היה ניתן להשיג ללא כל ויתור] **יבדקו ויראו** עד כמה (או אם בכלל) נכונה עובדה זו **במצב ההוה**, האם אמנם אין צורך בעשרות-אלפי חיילים שיבטיחו מצב של **אי-לוחמה עם מצרים** לאחר כל המקרים שאירעו לאחרונה...

ועוד ועיקר: החזרת שטחים כדי שלא יצטרכו להעמיד חיילים על הגבול – משרתת אך ורק את האינטרסים של מצרים! מצרים החליטה שמוטב לה לקבל את הכל (כל השטחים וכל בארות-הנפט וכו') מבלי להקריב אפילו חייל אחד בלבד!... הם ידעו שהדבר יקח אמנם משך זמן, אבל אף-על-פי-כך, כדאי להתאזר בסבלנות, שכן, בסופו של דבר יקבלו את הכל, וכאמור, מבלי לאבד אפילו חייל אחד בלבד!

ואותם יהודים 'פיקחים' – מילאו את רצונה של מצרים להשיג כל מה שרצתה בדרך הקלה ביותר, ועוד 'הרויחו' – טוענים הם – שלא צריכים להעמיד חיילים על הגבול! מבחינת מצרים – היא רוצה שיתנו לה **הכל**, ואז לא יצטרכו בכלל להחזיק צבא על הגבול!...

ולאחרי שרואים את כל מהלך הענינים והתוצאות של החזרת שטחים בשביל חתימת הסכם שלום – ממשיכים לדבר ולפעול בכיוון זה גם בנוגע ליהודה ושומרון! התחילו עם ימית, כל שטח סיני, בארות-הנפט וכו' – ומתכוננים להמשיך כך עם יהודה ושומרון, וחושבים אפילו על **ירושלים!!! ואין פוצה פה ומצפצף!**

הטענה היא, כביכול, שהתחייבו על כך עוד ב'קעמפ-דייויד', ובמילא, אין ברירה, שהרי חייבים להראות לעולם כולו שיהודים הם 'אנשים ישרים' שאפשר לסמוך על הבטחה שלהם, שכן 'מלה' שלהם היא 'מלה'!...

ובכן:

(א) כאשר מדובר בענין של פיקוח-נפש – הרי פיקוח-נפש דוחה את כל התורה כולה, ובודאי שדוחה הבטחתו של משהו, הבטחה שמסכנת את בטחונם של שלשה מליון יהודים!

(ב) הטענה אודות כיבוד הסכמים היא שיקול מדיני-פוליטי, ובנושאים של פיקוח-נפש –

ה"סיום" בתשעה באב ויערך אז בנוכחתו של משיח צדקנו

[. .] ויה"ר שעד תשעה באב – נזכה כבר לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ואז יערך ה"סיום" בתשעה באב בנוכחתו של משיח צדקנו, ובאופן של שמחה גדולה, ביחד עם סעודה בבשר ויין – "כסעודת שלמה בשעתו", ועוד יותר מזה!

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

צערם של בני נוגע לעצמות ומהות!

. . כאשר יהודי מתפלל להקב"ה ומבקש צרכיו – אין זה משום שהוא מרגיש שדבר זה חסר אצלו, אלא משום שחסרון זה נוגע לעצמות ומהות, מצד בחירתו בגוף הגשמי.

ועד"ז מובן בנוגע לתפלת ובקשת בני שהקב"ה יבטל את כללות ענין הגלות – שתפלה ובקשה זו אינה מפני שבני מצטערים מענין הגלות, אלא מפני שצערם של בני (צער הגוף הגשמי) נוגע לעצמות ומהות!

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

אזהרה ובקשה: לא להכנס לשקו"ט וויכוחים עם המלעיגים

[. .] צריכים לקרב כל יהודי, ולא להתפעל מהמלעיגים שצוחקים וכו' – שלא יתווכחו איתם, ולא יכנסו איתם לשקו"ט, לא הם ולא המונם, כי מה שהם מקשים קושיות וכו' זה לא מפני שהם רוצים תירוץ, אלא רצונם הוא רק להקשות קושיא.

לכן באה בזאת אזהרה ובקשה, לא להכנס איתם לשקו"ט וויכוחים וכו' לגמרי, כיון שפנימיות התורה "עץ חיים היא", ש"לית תמן לא קושיא ולא מחלוקת וכו'", כמבואר באגה"ק (סי' כו).

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

מוקדש לז"ג הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

ואע"פ שהי' שם גם מרדכי ש"ידע את כל אשר נעשה"², לא רק למטה, אלא גם מה שנעשה למעלה³, היינו, גודל הגזירה רח"ל, אעפ"כ דאגתו היחידה היתה – דיני הקרבת העומר!

ומה שישנה גזירה על בני וצריכים לצום, לומר תהילים וכו' – לזה יהי' זמן אחר, עכשיו הוא מתעסק בלימוד הלכות הקרבת העומר!...

ב. עד"ז היום, ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁴, וכל הגזירות בטלו כבר – דאגתו היחידה של יהודי היא: מה הם המדות של בית-המקדש!

– הגלות אינה מציקה לו, משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, ולכן הוא לומד מס' מדות.

אצלו מציאות הגלות מלכתחילה לא קיימת.

* * *

ג. גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה,

למרות שמש"ח יבנה את ביהמ"ק⁵ – יוכל כל יהודי להוסיף איזה פרט כיצד לבנותו ע"פ מש"כ בהלכות בית הבחירה להרמב"ם.

ד. – שכאשר משיח יבנה את ביהמ"ק, ופרט אחד לא יתאים למש"כ בהלכות בית-הבחירה להרמב"ם – יוכל כל יהודי לגשת למשיח צדקנו ולשאול אצלו – בהקדים שעם כל הכבוד למשיח צדקנו, שהוא מ"שמונה

נסיכי אדם" ו"שבעה רועים"⁶ וכו' – אך לכאורה, בפרט מסויים משיח צדקנו לא בנה את ביהמ"ק כפי שמוכן מהרמב"ם – ואם-כן, "מהיכן דנתוני" לשנות מפסק הרמב"ם?!

שהרי "תורה לא בשמים היא"⁷ ו"לא הביישן למד"⁸ – ואם ליהודי יהי' ספק באופן בניית ביהמ"ק ע"י משיח צדקנו, הוא יכול וצריך לשאול אצלו.

ובדאי שלמשיח לא תהי' שום תרעומת או רוגז עליו – מאחר וידע שדרך לימוד התורה היא באופן ש"לא הביישן למד" – ובמילא בודאי יענה לו על שאלתו.

* * *

ד. והעיקר הוא – להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם הל' בית הבחירה, ולפעול זאת גם על כל שאר היהודים, כי עי"ז בונה כל יהודי את ביהמ"ק אשר הוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל⁹ שבקדש הקדשים בביהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי' ש"ממנה הושתת העולם".

כלומר, כאו"א שלומד הל' בית הבחירה – הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב – עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! וזאת יעשה עי"ז שילמד את החלק בתורה שקשור עם בנין

6) ראה סוכה נב, ב. וראה סה"מ השי"ת ע' 254 (אגרות קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח ח"ג ע' שלא) בהערות.

7) נצבים ל, יב.

8) אבות פ"ב מ"ה.

9) יומא נג, ב – במשנה. נד, ב.

2) אסתר ד, א.

3) פרש"י ע"ה"פ – מאסתר"ר פ"ז, יט.

4) סנהדרין צז, ב.

5) ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"א וסופו.

והמענה לזה – שחיבת הארץ היתה גדולה כל כך, שהשתדלו בכל יכלתן לקבל חלק בארץ, ללא כל חשבונות כו', ע"ד ובדוגמת העבודה **דמסירת נפש**, למעלה מכל חשבונות, גם חשבונות דקדושה.

ג. עפ"ז יש לבאר את ההוראה מהנהגת בנות צלפחד – בעבודת האדם לקונו. ובהקדמה: בנות צלפחד סללו את הדרך עבור כנסת ישראל כולה – שנמשלה ל"אשה", שכן, היחס לישראל להקב"ה הוא עד"מ היחס דאשה לבעלה, אשר, על זה מיוסד שיר השירים.

ולמעלה מזה – כפי שנמשלו ישראל ל"בת" (בנות צלפחד), שיש בה חביבות גדולה יותר, כמארז"ל⁷ "משל למלך שהיתה לו בת יחידה והי' מחבבה יותר מדאי והי' קורא אותה בתי", כמבואר בארוכה בדרושי חסידות⁸.

והנה, בנות צלפחד היו **מחבבות** את הארץ – **ארץ ישראל**, וענינו בעבודה: "**ארץ**" – "למה נקרא שמה ארץ, שרצתה לעשות רצון קונה"⁹, מלשון רצון¹⁰, וגם מלשון ריצה¹¹, היינו שהרצון לעשות רצון קונו מביא לידי זריזות, עד לריצה כפשוטה. ו"**ישראל**" – ע"ש "כי שרית עם אלקים ועם אנשים"¹², היינו, שעבודתו בעשיית רצון קונו ("ארץ") היא גם במצב שישנם **קשיים** כו', שלכן, צריך להיות אצלו הענין ד"**שרית**" (ובזה גופא) עם **אלקים** ועם **אנשים**", עד לעבודה שלמעלה מכל חשבונות כו', באופן של מסירת-נפש.

ומכאן באים לביאור ההוראה בעבודת האדם לקונו:

עצם הענין דעבודה לקונו – מאי קמ"ל?!? שהרי "אני נבראתי לשמש את קוני", ובמילא, אין כל חידוש בדבר!

ההוראה היא, איפוא, שהעבודה ד"לשמש את קוני" צריכה להיות עם כל החיות והתוקף ("מיטן גאנצן שטורעם"), ועם כל **החביבות** (למעלה מחיות סתם) – בדוגמת בנות צלפחד שהיו **מחבבות את הארץ**, היינו, שעשיית רצון קונו היא מתוך **חביבות**, דבר הבא לידי ביטוי גם בענין הזריזות, רצתה מלשון ריצה.

ועד כדי כך, שהעבודה היא באופן של **מסירת-נפש** – ע"ד ובדוגמת חיבת הארץ דבנות צלפחד שהיתה ללא כל חשבונות כו', באופן של מסירת-נפש, כנ"ל בארוכה.

(משיחת ט"ו תמוז ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(7) שמו"ר ספ"ב. שהש"ר ספ"ג.

(8) תו"א מקץ לו, א ואילך. שערי אורה שער החנוכה

(11) פי' מהרז"ו שם.

(12) ד"ה רני ושמחי פכ"ט ואילך. ובכ"מ.

(9) ב"ר פ"ה, ח.

המדור מוקדש לע"נ האשה מרת **רבקה** בת הרה"ח ר' **צבי** ע"ה – נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ח ר' **שמואל** שי' הרה"ח ר' **יעקב** שי' **שפריצער**

ביהמ"ק.

ה. וכאשר טוען שאינו יודע אל"ף בי"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף בי"ת של יהדות! אומרים לו, שכל חשבונות אלו אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ובאם אינך מביין את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק בלשון-הקודש – תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל אתה **מוכרח** לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

וכאשר יודעים שע"י לימוד החלק בתורה

שקשור עם בנין ביהמ"ק כאו"א בונה ביהמ"ק לכל העולם כולו – נופלים כל החשבונות שעלולים להיות מהעדר מנוחת הגוף והנפש, שהרי במה נחשבים חשבונות אלו לגבי בניית ביהמ"ק לכל העולם כולו, ש"ממנו הושתת העולם!"

ומוסיפים ואומרים לכל יהודי שע"ז פועל ש"יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים"¹⁰, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(10) זכר"ח, יט. וראה רמב"ם הל' תעניות בסופו.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' **יוסף ארי'** לב בן **משה באר** ע"ה ולעילוי נשמת אשתו מרת **חשא** בת **נטע אורי** ע"ה **זיסק** יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחת **זיסק שיחיו** – לברכות עד בלי די



המדור "וילחום מלחמת ה' – וינצח!" מוקדש לעילוי נשמת ר' **שלמה הכהן** ב"ר **ישראל מרדכי הכהן** ע"ה **איידלמן** נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס – לסדר "ואתם תהיו לי ממלכה כהנים וגוי קדוש" יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

הפעולה ד"מסעי" - לצאת מהגלות צריכה להיות בכל התוקף ד"מטות"

ההוראה ד"מטות-מסעי" קשורה במיוחד עם הזמן ד"בין המיצרים" – שאז קורין בתורה "מטות-מסעי":

"מסעי" – מורה על כללות זמן הגלות, שאז נמצא יהודי שלא במקומו – "בנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹, ב"מדבר העמים"², ולזה צריך להיות הענין ד"מסעי" – לנסוע ולצאת מ"מדבר העמים", ולזה צריך להיות הענין ד"מסעי" – לנסוע ולצאת מ"מדבר העמים", עד לסיום כל המסעות – כשבאים לארץ טובה ורחבה, ארץ ישראל.

וכאן באה ההוראה מהחיבור ד"מטות-מסעי" – שהפעולה ד"מסעי", לצאת מהגלות ולבוא לארץ טובה ורחבה, צריכה להיות בכל התוקף ד"מטות",

הן בנוגע לתפלה ובקשה, דרישה וצעקה "עד מתי"... אשר, במשך כל השנה כולה זמנה הוא, ועאכו"כ בתקופה ד"בין המיצרים", זמן החורבן והגלות כו', אזי הצעקה ד"עד מתי" היא בתוקף גדול יותר, וב"בין המיצרים" גופא – ביום השבת, שעיקר ענינו – תפלה, עד כדי כך, ש"בקושי התירו לדבר דברי תורה בשבת"³,

והן בנוגע לפעולות שעל ידן מבטלים את הענין ד"חטאינו" – סיבת הגלות ("מפני חטאינו גלינו מארצנו"), כללות מעשינו ועבודתינו בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי, ובפרט בענינים השייכים במיוחד לתקופה ד"בין המיצרים"⁴ – הוספה בלימוד התורה ("משפט"⁵), ובמיוחד, בענינים השייכים לבנין ביהמ"ק וביאת משיח צדקנו, והוספה במצות הצדקה⁵,

אשר, עי"ז ממהרים ומקריבים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז נזכה לשמוע את "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל"⁶ (כפי שהולכים לקרוא בתפלת מנחה) – "גואל ראשון הוא גואל אחרון"⁷, במהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

ההוראה מהנהגת בנות צלפחד

א. מסופר אודות בנות צלפחד שהיו מחבבות את הארץ יותר מן האנשים¹.

וכאן רואים דבר פלא:

האנשים – ידעו בוודאות שעומדים לקבל חלק בארץ, כמ"ש בהתחלת הענין "לאלה תחלק הארץ בנחלה גו"².

ולעומת זאת, אצל בנות צלפחד – ה' ספק גדול אם יקבלו חלק בארץ אם לאו,

ואדרבה, דעתן היתה נוטה שלא יקבלו חלק בארץ, שלכן, הוצרכו לשאול ולבקש שיתנו להן חלק בארץ, ולהביא סברות וראיות כו', "אם כבן אנו חשובין (לפטור אמנו מיבוס) תנה לנו נחלה כבן, אם לאו תתייבם אמנו"³, וכיו"ב, ועד כדי כך, שלאחרי כל הסברות והראיות, לא ה' משה רבינו יכול להשיב שהצדק עמהן, כי אם, "ויקרב משה את משפטן לפני ה"⁴.

ואעפ"כ, גדלה חיבת הארץ אצל בנות צלפחד שלא בערך מזו שהיתה אצל האנשים!

ועד כדי כך גדלה אצלן חיבת הארץ, שבגלל זה התנהגו שלא ע"ד הרגיל – ללכת ל"בית-דין" ולטעון ולדרוש בכל התוקף ("מיט א שטורעם און א ליארעם") "תנה לנו אחוזה גו" – היפך ההנהגה דבת ישראל, אשר, "כל כבודה בת מלך פנימה"⁵.

ב. ליתר ביאור:

מכיון שהנהגה ע"פ תורה צריכה להיות באופן ד"כל כבודה בת מלך פנימה" – הרי בודאי שכך התנהגו בנות צלפחד, אשר, מעלתן בעבודת ה' גדלה כל כך, עד שבזכותן ניתוספה פרשה בתורה.

הפסוק "כל כבודה בת מלך פנימה" נאמר אמנם לאח"ז, אבל, כל עניני התורה ניתנו למשה מסיני, ועאכו"כ בנוגע לענין הצניעות, אשר, גם לפני מ"ת, בהיותם בארץ מצרים, "ערות הארץ", לאחרי אריכות הגלות כו', התנהגו בנות ישראל בתכלית הצניעות, כפי שמעידה התורה שלא היתה אלא אחת כו', "אחת היתה ופרסמה הכתוב"⁶. ואם אצל כל בנות ישראל כן – בנות צלפחד עאכו"כ שהיו חדורות בענין ד"כל כבודה בת מלך פנימה".

ולאידך, בנוגע לנחלה בארץ – אין כל ציווי בתורה שעליהן להשתדל לקבל נחלה בארץ, ואדרבה: פרשה זו נתחדשה על ידן, כלומר, ציווי חדש בתרה שלא ה' מקודם לכן (ע"ד פסח שני, וכיו"ב).

וא"כ, נשאלת השאלה: מה ראו בנות צלפחד לוותר על הענין ד"כל כבודה בת מלך פנימה" (לבוא לב"ד לטעון ולדרוש כו') – כדי לקבל חלק בארץ?!

- | | |
|--|---|
| 1) פרש"י כו, סד. | 2) תהלים מה, יד. וראה רמב"ם הל' אישות פי"ג ה"א. |
| 2) שם, נג. | 3) ויק"ר פל"ב, ה. וראה פרש"י אמור כד, יא. |
| 3) ב"ב קיט, ב. הובא בפרש"י פרשתנו שם, ד. | 4) ויק"ר פל"ב, ה. וראה פרש"י אמור כד, יא. |
| 4) כז, ה. | |

ועוד.

- | | |
|---|---|
| 1) ברכות ג, סע"א. | 2) יחזקאל כ, לה. וראה לקו"ת פרשתנו (מסעי) פח, ג ואילך. |
| 2) יחזקאל כ, לה. וראה לקו"ת פרשתנו (מסעי) פח, ג ואילך. | 3) ראה ירושלמי שבת פט"ז ה"ג. הובא בס' הידאה לר"י אות שיט. וראה תו"א הוספות קיג, א-ב. ובכ"מ. |
| 3) ראה דב"ר ספ"ט. וראה בהנסמן בלקו"ש חי"א ע' 8 הע' 3. לקו"ש חכ"ח ע' 213 הע' 42. וש"נ. | 4) ראה לקו"ש חי"ח ס"ע 419 ואילך. חכ"ג ע' 223. |

אין זמן להפסיק באמצע המסעות צריכים לבוא מיד ל”ירדן ירחו”

מנהג חב”ד שאין מפסיקין בקריאת המסעות, אלא קורין את כולם בחדא מחתא – שזהו כללות הענין ד”משיח נאו”, היינו, שאין זמן להפסיק באמצע המסעות, לקרוא קרוא נוסף שיברך ברכה נוספת לפני ולאחרי – שהרי צריכים לבוא תיכף ומיד – נאו” – ל”ירדן ירחו”⁸ (סיום כל המסעות). ומכיון שכן – הרי אי אפשר להמתין עד שיברכו ברכה נוספת, “אשר בחר בנו מכל העמים כו”, שהרי הבחירה היתה באופן שילכו את כל המסעות בחדא מחתא, ויבואו תיכף ומיד – “מיד הן נגאלין”⁹ – ל”ירדן ירחו”, בגאולה האמיתית והשלימה ע”י משיח צדקנו, “דמורח”¹⁰ ודאין”¹¹.

(משיחת ש”פ מטו”מ, מבה”ח מנ”א ה’תשמ”ג - בלתי מוגה)

מ”דבר ה’ זו הלכה” באים מיד ל”דבר ה’ זה הקץ”

והנה, כאשר נמצאים בסוף זמן הגלות, בסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו (“אט אט קומט משיח”) – אין זמן לחכות ולהמתין משך זמן בין הענין ד”דבר ה’ זו הלכה”¹² (“מטות”) ל”דבר ה’ זה הקץ”¹² (“מסעי”), היינו, שבשבת א’ קורין פ’ מטות ובשבת הב’ קורין פ’ מסעי, אלא מ”דבר ה’ זו הלכה” באים תיכף ומיד ל”דבר ה’ זה הקץ” – “מטות-מסעי” ביחד.

(משיחת ש”פ מטות-מסעי, מבה”ח מנ”א ה’תשמ”ב - בלתי מוגה)

”מסעי” כל הזמן, לא לעצור!

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת “יחי המלך”

א. הרי הולכים עכשיו לקראת פרשת “אלה מסעי”.

בלקו”ת¹³ מקשה על מ”ש “אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים גו”, “מסעי” לשון רבים, דלכאורה, הרי יציאתם ממצרים היתה במסע אחד בלבד – המסע מרעמסס לסוכות¹⁴, ושאר המסעות אח”כ כבר לא היו “אשר יצאו מארץ מצרים”, ומדוע אומר “מסעי” בלשון רבים?

ועי”ז שצועקים באמת שרוצים כבר את הגאולה, וב”דברים היוצאים מן הלב נכנסים את הלב”⁷, “כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם”⁸, כולל ללב האדם העליון – פועלים אצל הקב”ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות!

ג. הרי יכולים לשאול: אמת אמנם ש”עשה רצונך כרצונו” – להוציא את בני ישראל מהגלות – הוא דבר טוב, אבל אולי זה לא קשור לעבודת השם, שהיא העיקר אצל יהודי – “אני נבראתי לשמש את קוני”⁹?

על-כך ממשיכה המשנה – “עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו”: עשיית רצון חדש אצל הקב”ה (בנדוד – להוציא את בני ישראל מהגלות), הוא גופא ענין של עבודת ה’ לשמש את קוני – “כדי שיעשה רצונך כרצונו”.

ואדרבה, זהו ענין הכי נעלה בעבודת השם – שמתבטאת בעשיית רצון חדש אצל הקב”ה – הענין ד”רעוא דרעוין”!

במילא אומרים ליהודי: לשם מה אתה צריך לעסוק בעבודת השם בענינים שבאים למטה בעולם ע”י ספירות, מסכים, פרסאות וצמצומים, באופן של שבירה, נפילה וירידה כו’ – כאשר ביכולתך לעבוד את הקב”ה בענין ד”רעוא דרעוין”, היינו, לעשות רצון חדש אצל הקב”ה שיוציא את בני ישראל מהגלות וכיו”ב, ובל’ המשנה: “עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו”!

ד. מזה מובן, שאם ישנו פרא-אדם (“א ווילדאק”) הבא בטענה שעוד לא יכולים לצאת מהגלות כי ההוא עדיין לא ראוי לזה והשני ג”כ לא ראוי, ושהקב”ה רוצה שבני ישראל ישארו עוד בגלות, עם כל הטענות שבוה,

– עונים לו: אלו הם פרא-אדם (“ווילדאטשען”) שמעכבים את הגאולה, מחזיקים את עצמם, את יהודים אחרים ואת כל בני ישראל, “שכינתא בגלותא”¹⁰ וכל סדר ההשתלשלות – בגלות, רחמנא-ליצלן!...

ומיהו זה ואיזה הוא אשר יבוא ויאמר שהוא היודע מהו רצונו של מקום, ושרצונו של מקום שבני ישראל, שכינתא וכל סדר ההשתלשלות – ישארו בגלות!...?

ע”כ ישנה ההוראה מהמשנה הנ”ל, שחלק מעבודת השם (“כדי שיעשה רצונך כרצונו”) של יהודי היא: לעשות רצון למעלה – “עשה רצונו כרצונך” – להביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה.

(תרגום חפשי משיחת ש”פ מסעי ה’תשד”מ - בלתי מוגה)

(7) ראה ס’ הישר לר”ת שער יג. הובא בשל”ה סט, ב. (9) קידושין פד, ב.

(8) משלי כז, יט. (10) ראה מגילה כט, א. זח”א קכ, ב. זח”ג ד, ב. ועוד.

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר’ יצחק מאיר ע”ה מיידיצ’יק
נלב”ע ביום ו’, ערב שבת קודש פ’ ויגש – אחר הצות היום – ה’תשס”ב
יה”ר שיקוים העוד “הקיצו ורננו שוכני עפר” והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד מ”ש

(8) ס”פ מסעי.
(9) רמב”ם הל’ תשובה פ”ז ה”ה.
(10) סנהדרין צג, ב.
(11) ראה לקו”ת מסעי פט, ב.
(12) שבת קלח, ב.
(13) שם פח, ג.
(14) מסעי לג, ג-ה.

הוראה במשנה: תפעל רצון חדש אצל הקב"ה להביא גאולה!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. המשנה בפרקי אבות אומרת¹: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו".

הענין של "מילי דחסידותא" בזה – יובן ע"פ דיוק הלשון "עשה רצונו כרצונך":

הלשון הרגיל הוא "קיים רצונו" (קיום המצוות) שהולך הן על מצות עשה (בדרך עשי) והן על מצות לא תעשה (בדרך דחי, לא בדרך "עשה"), אך כאן אומר דוקא "עשה רצונו", ע"ד "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני"².

והענין הוא: "עשה רצונו" הוא מלשון "עושינו רצונו של מקום"³, כמבואר בחסידות⁴ הפירוש בזה – שיהודי פועל רצון חדש אצל הקב"ה (ולא רק מקיים רצון ה' מלפניו⁵).

וזאת אומרת המשנה כאן – בתור "מילי דחסידותא" – "עשה רצונו כרצונך": ע"פ דין יהודי אינו צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה. אבל ע"פ מדת חסידות – "עשה רצונו כרצונך", כלומר, יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שהרצון של הקב"ה יהי "כרצונך", כרצונו של היהודי.

ב. אחד מהענינים בזה:

למרות שנמצאים בגלות, ובפשטות – כי זה רצון הקב"ה עכשיו שבני ישראל יהיו בגלות, אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה – ו"טעה בדבר משנה חוזר"⁵ כי לא שייכת טעות במשנה – "עשה רצונו כרצונך":

יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי "כרצונך" של בני ישראל – שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!

טוען היהודי, שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, לצעוק "עד מתי" ו"זאָל שוין זיין די גאולה"⁶, והוא סומך על הרצון של הקב"ה, שכאשר ירצה, יוציא את בני ישראל מהגלות...

אומרים לו: זוהי ההוראה במשנה – "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה – "כרצונך" – שיצאו כבר מהגלות!

ומבאר בלקו"ת, שבכל המסעות עד לירדן ירחו⁸, שזוהי הביאה לארץ, הנה מכיון שעדיין לא הגיעו לתכלית, הרי זה עדיין מצרים.

[ובפרטיות יותר]: במצרים ישנם מדריגות רבות – מצרים דלעו"ז ומצרים דקדושה, וכאשר עוצרים במקום, היכן שלא יהי, ולא ממשיכים הלאה – אזי למרות שהוא התקדם כ"כ הרבה, עדיין נמצא במצרים!

כפי שנהגו פעם לומר על השעון, שהוא הולך והולך ואינו זז ממקומו...

הרי "ימים יוצרו ולא אחד בהם"¹⁵, הקב"ה נותן לבן-אדם ימים קצובים לפי-מידה, ולא נותן לו אף יום יותר או פחות, ובכל יום עליו לפעול משהו.

במילא יש לידע, שככל שלא עשו כלום והיכן שרק אוחזים, אין להסתפק בזה ויש לעשות יותר, ובאם נעצרים – נמצאים במצרים. והרי צריכים לצאת ממצרים ולנסוע הלאה, עד שיבואו לירדן ירחו, דמורח¹⁰ ודאין¹¹, בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

ב. סוף-כל-סוף הרי נגיע למחוז חפצנו, וא"כ כאשר יודעים בודאות שנגיע לשם – מדוע צריכים להיות זמן כה רב בדרך? הרי טבע כל אדם הוא, שכשאשר הוא יודע שיגיע למקום מסוים, אינו חפץ בטלטול וטירחה מיותרים בדרך, ואינו רוצה להיות כ"כ הרבה זמן בדרך, אלא רצונו שיהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כשעושים חשבון איך שהדבר נוגע לא רק לעצמו, אלא לכל בני ישראל, כיון שישראל ערבים זה בזה¹⁶, בודאי לא ירצה לעכב בדרך את כל בני ישראל זמן מיותר, וידאג שיהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כאשר יודע את פס"ד הרמב"ם¹⁷ – שהעולם הוא שקול ובפעולה אחת יכול להכריע את כל העולם לכף זכות, אזי החשבון הנ"ל הוא לא רק כדי למהר את הגאולה, אלא יתכן שע"י פעולה אחת הוא יביא 'על המקום' את הגאולה! ולכן, בודאי שיש לפעול ללא הרף, לצאת ממצרים ולהגיע לירדן ירחו.

והקב"ה יתן ש"יהפכו ימים אלה"¹⁸ לששון ולשמחה¹⁹, במהרה בימינו.

(משיחת ש"פ מטות, מבה"ח מנ"א ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

(15) תהלים קלט, טז. וראה לקו"ת שלח נב, א. (17) שם פ"ג ה"ד.

(16) תה"מ ה'ש"ת ע' 125.

(18) ע"פ ירמ' לא, יב.

(19) זכרי' ח, יט. הובא ברמב"ם סוף הל' תעניות.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יצחק ב"ר יחזקאל ע"ה בן זכרי' – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג יה"ד שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש

(1) פרק ב' הלכה ד'.
(2) תו"כ ופרש"י ויקרא א, ט. ספרי ופרש"י פינחס
ח, ת.
(3) לשון חז"ל ברכות לה, ב.
(4) ראה לקו"ת אמור לב, ד ואילך. שלח מג, א. בלק
סט, א. ברכה צט, ג. ובכ"מ.
(5) כתובות פד, ב. טוש"ע חו"מ רסכ"ה.
(6) = שתבוא כבר הגאולה.